

го Господа: и каквѡ мѡ ѿ сѡнѡ;

45 И като слышаше сѡчкѡ народа рече на оученицѡ те си:

46 Внимайте себѣ си ѡ книжницѡ те, който искатѡ да ходатѡ премѣнени, и ѡвѣчатѡ поздравленѡ та по тѡржища та, и да сѣдатѡ на първи те мѣста на соборища та, и да сѣднѡватѡ напредѡ на вечерѡ те:

47 Който и изидатѡ къши те на вдовицѡ те, и лицѡтѡрѡ се молатѡ про странѡ: ѡни ще да прииматѡ по много ѡсѡжденѡ.

ГЛЯВЯ КЯ^т.

И като погледнѡ Исѡсѡ видѡ когатѡ те, който фжрлаха дарѡве те си въ цѡркѡвно то сокрѡвище.

2 И видѡ и мѣкоа вдовица сѡрѡта, коато фжрли тамѡ двѣ асприцѡ:

3 И рече: истина ви говоримѡ, защѡ тѡа сѡрѡта вдовица фжрли най много ѡ сѡчки те:

4 Защѡто сѡчки те тѡа фжрлиха въ дарѡве те на Бѡга ѡ снова щѡто имѡ артисѡваше: а тѡа ѡ свѡл ѡга скѡдостѡ сѡчкѡатѡ си имѡтѡ, щѡто имаше фжрли.

5 И като дѡмаха мѣкои за цѡрква та, защѡ ѡ оукраценѡ съ хѡбави камѡнѡ, и съ сосѡды, рече:

6 Тѡа щѡто ги глѡдате ще да дѡйдатѡ дни, въ който не ще да ѡстане камѡнѡ на камѡнѡ, който не ще да се развѡли.

7 И попытѡха го, и рѡкохѡ: оучитѡлю, кога прочее ще да бждатѡ тѡа (рѡботѡ); и коѡ ѡ знаменѡ то, когатѡ ще да бждатѡ тѡа;

8 Я тѡй рече: глѡдайте хѡбавѡ, да се не прѡстѡите: защѡто мнозина ще да дѡйдатѡ въ моѡто име, и ще да говоратѡ: защѡ азѡ самѡ: и времѡ то приближи: да не идѡте прочее слѡдѡ нѡхѡ.

9 И когатѡ чѡете вѡрни и размѡрицѡ, да се не ѡвѡите: защѡто трѡбѡва да бждатѡ тѡа напредѡ: но не ѡ тоще тѡа часѡ скончанѡ то.

10 Тѡгава имѡ говорѡше: защѡ ще да стане мѡзѡкъ на мѡзѡкъ, и цѡрство на цѡрство:

11 И ще да бждатѡ трѡсовѡ голѡми по мѣста, и гладове, и морѡве, и страшѡлища, и знаменѡа голѡми ѡ некѡ то ще бждатѡ.

12 Я по напредѡ ѡ тѡа сѡчки те ще тѡратѡ рѡцѡ те си на вѡсѡ, и ще въ испждатѡ, и ще въ предѡватѡ на соборища и въ темницѡ, и ще въ водатѡ предѡ цѡровѡ и кнѡзовѡ, заради моѡто име.

13 И ще да ви произѡде во свидѡтелство.